

Kufrik snov

Stala pred slávnostnou sieňou a cítila, že sa niečo končí a niečo začína.

V rukách držala diplom, po ktorom túžila od detstva. Pozerala neprítomným pohľadom raz na poslucháreň, raz na spolužiakov. Načo asi mysleli títo mladí ľudia, nie je ťažké uhádnuť. Ona však nemyslela na roky driny, prebdené noci pred skúškami a krátke letné mesiace bez študijných povinností. Ona myslela na jedno malé dievčatko a mladého muža.

Malé dievčatko menom Ninka pozeralo s úžasom na veľkú vodu.

„Ujo, prečo je tá voda taká veľká?“ spýtala sa strýka a ten jej so smiechom odpovedal niečo o rieke Dunaj. Ona pochádzala z malej dedinky v horách, cez ich dvor pretekal malý potôčik a v lese bolo malé jazierko. So starým otcom schodila okolité lesy, poznala každú jednu skrýšu i dve skryté studničky. Teraz bola vo veľkom meste, lebo mama bola chorá. Strýko sa ponúkol, že sa o ňu postará.

Strýko žil so synom Martinom v Bratislave. Podľa nej bol veľký pán, lebo vždy jej niečo priniesol, keď prišiel navštíviť mamu. Nuž urobila si taký záver. Bratranec Martin sa jej venoval každú voľnú chvíľu, ale väčšinou času strávila so strýkom. Martin bol študent. Mal veľa kníh a stále si ich čítal. Ninka často pozorovala, ako sa hrbí nad knihami a čosi z nich vypisuje. „Pod', ukážem ti, kde bude naša univerzita,“ a ťahal ju od širokej rieky preč. Kúsok od rieky bola rozostavaná budova. Ninka videla, že to bude nádherná stavba. „Do univerzity môžu chodiť aj dievčatá?“ opýtala sa. Samozrejme, ale nehovorí sa „do univerzity“, ale „na univerzitu“, poučal Martin malú sesternicu.

Inokedy, keď sa prechádzali okolo budovy, ktorá Ninku priťahovala ako magnet, opýtala sa Martina, prečo sa vlastne chodí na univerzitu. A nelákalo ju, že sa naučí veľa nových vecí. Ani to, že spozná veľa nových ľudí. Jej detskú dušičku zaujalo to, že nakoniec dostane diplom. Vtedy si definitívne povedala, že ona na tú univerzitu pôjde študovať.

Nina sa povedome usmiala. Slávnostnou sieňou sa nieslo jej meno a nikto nepochyboval, že sa usmieva nad svojím úspechom. Nie, ona sa usmievala pri spomienke na malé dievčatko, ktorým kedysi bola a ktoré si zaumienilo študovať na univerzite pre akýsi diplom. Úsmev sa jej stratil z tváre. Škoda, že ju nemôže vidieť Martin.